

handles den Bestemmelse, at samtlige Købstæder, som ikke i Øjeblikket have Kødkontrol, og som tillige have over 2,000 Indbyggere, skulle ved Hjælp af Sundhedsvedtægterne indføre saadan Kødkontrol inden to Aar efter Lovens Ikrafttræden. Jeg har allerede i Anmærkningerne taget Reservation lige over for denne Paragraf. Rent formelt tror jeg ikke, den lader sig gennemføre paa den her foreslaaede Maade, idet den strider mod Loven af 28de Marts 1868. Men heller ikke reelt er jeg nogen Tilhænger af denne Paragraf. Jeg har ikke villet undlade at fremlægge Paragrafen for det høje Ting, fordi den falder ind under hele Spørgsmaalet om, hvorvidt Kødkontrollen i det hele skal gaa her i Landet, men jeg benytter Lejligheden her til at erklære, at jeg ikke er Tilhænger af denne Paragraf, idet jeg ikke synes, at der er nogen Nødvendighed for at tvinge disse Kommuner til at indføre Kontrol. Der er noget urimeligt i at tvinge en mindre By paa 2,000 Indbyggere dertil, medens man ikke vil tvinge meget tæt befolkede Kommuner, f. Eks. Kommuner i Kjøbenhavns Omegn, og jeg kan heller ikke se, at det er nødvendigt for at naa Lovens Formaal, at man overhovedet indfører obligatorisk Kødkontrol i Byerne. Jeg har ikke hørt tilstrækkelige Grunde derfor, og jeg er derfor ikke nogen Tilhænger — eller rettere sagt — jeg er en Modstander af hele § 8. Den peger jo i den Retning, at man skal søge at faa en heldig Ordning af Kontrolspørgsmaalet over hele Landet, sprede Kontrollen saa vidt muligt, og da man ikke har villet foreslaa Indførelse af Kødkontrol for hele Landet, er man gaaet noget videre, end man i og for sig var nødt til ved at tage disse mindre Købstæder med. Men jeg vil dertil sige, at naar man ønsker Kødkontrol saa vidt mulig gennemført over hele Landet, vil det være det rigtige at gaa til en almindelig Kødkontrol. Det er jo ogsaa kommet frem i Gaar her i Tinget fra forskellige Sider, at man burde gøre Skridtet fuldt ud og gennemføre Kontrollen over hele Landet. Det bemærkes ogsaa af Kommissionen, at dette er det ideale paa dette Omraade, men jeg slutter mig til de Bemærkninger, der i saa Henseende findes i Kommissionsbetænkningen i modsat Retning, og min Hovedgrund dertil er ganske simpelthen, at jeg tror ikke, at der her i Landet er noget Ønske om en almindelig Kødkontrol. Det kunde jo være, at Tiderne kunne forandres, at der en Gang kan komme et Ønske op i saa Henseende, men jeg tror, at hvis man

i Øjeblikket vilde indføre en almindelig Kødkontrol, vilde man ikke ramme de Ønsker, der næres af det store Flertal af Landets Befolkning. Jeg skal ogsaa bemærke, at dette Lovforslag er jo ikke et Forslag til en Sundhedslov, men Lovforslaget tager Sigte paa at ordne vor Eksport og tilvejebringe en særlig over for Landbruget heldig Ordning af Salget af vort indenlandske Kød, og det kan ske uden en almindelig Kødkontrol. En saadan vilde ganske sikkert medføre betydelige Ulemper paa mange Omraader.

Jeg tror hermed at have omtalt de forskellige Indvendinger og Bemærkninger, som i Gaar faldt angaaende dette Lovforslag. Som bemærket vare jo Udtalelserne i Gaar væsentlig gunstige og velvillige over for Lovforslaget. Vi ere jo imidlertid ikke til Ende med Forhandlingen, og det er muligt, at der endnu i Dag kan komme skarpere Udtalelser mod Lovforslaget end i Gaar. Jeg vil da afvente disse og foreløbig udtale min Glæde over den Modtagelse, Lovforslaget her har fundet.

Reventlow: Det blev i Gaar udtalt fra flere Sider, at der ingen paatrængende Nødvendighed er for dette Lovforslag og navnlig ikke for den Del af Forslaget, der vedrører Kontrollen med Udførsel af Kød og Flæsk, og det blev endogsaa sagt, at man har Grund til at nære Haab om, at der snart kan blive fri Udførsel til Udlandet af levende Kreaturer. Jeg er overbevist om, at der fra Regeringens Side og særlig fra det Ministeriums Side, som den ærede Landbrugsminister staar i Spidsen for, gøres alt muligt for at skaffe Lettelser paa dette sidste Omraade, men de, der mene, at disse Bestræbelser i en nær Fremtid ville blive kronede med Held, vugge sig sikkert i Illusioner. Som det for Øjeblikket staar til hos vor sydlige Nabo, synes jeg ikke, at der er Udsigt til at naa dette. Tyskland er i den Henseende delt i to Lejre, og den Lejr, som ønsker at lette Indførelsen af Levnedsmidler til Tyskland, har næppe Udsigt til at faa Magten. Tværtimod, de, der søge at lægge alle mulige Hindringer i Vejen for Indførselen, have for Øjeblikket Vind i Sejlene og ville efter al Sandsynlighed vedblive at have det i en vistnok uoverskuelig Fremtid. Det vil derfor være nødvendigt for os at etablere en saadan Kontrol med Kød og Flæsk, saa at vi over for Udlandet kunne konstatere, at det, vi føre ud paa Markedet uden for Landet, virkelig er første Klasses Varer. Vor Stilling paa det udenlandske Marked